

Okrugli sto

15.11.2008.

Lokalni i manjinski mediji

Nezavisno udruženje novinara Srbije - Misija OEBS u Srbiji

1. Mediji i programi na jezicima nacionalnih manjina održivi su pod uvjetom da su finansirani dugoročno. Tada se čini manje važnim jesu li privatni, civilni ili su im osnivači lokalne samouprave;
2. Najveći problem – financiranje. Problem s finansijskom održivošću imaju i mediji na jeziku većinskoga naroda, manjinski, pogotovo hrvatski, samostalno su neodrživi – nepostojanje veće zajednice na jednom prostoru, strah od kupovine i konzumiranja sadržaja takvih medija, strah gospodarstvenika da se reklamiraju na takvim programima;
3. Hrvatska manjina je u specifičnom položaju – nova manjina, nema redakcije na RTV iako je treća po veličini u Vojvodini. Ima samo redakciju na Radio Subotici, a i to bi moglo biti dovedeno u pitanje ako privatizacija bude bezobzirna;
4. Primjer CRO Medie – samostalna produkcija. Financira se projektno. Zanimljivo i privlačno rješenje ali održivo ako se bude dugoročno financiralo (minimalno 4 godine). Postojeći sustav nesiguran, jer ne jamči kontinuiranu finansijsku potporu, a posljedice su nemogućnost dugoročnog planiranja – prije svega na planu angažmana suradnika (plaćanje honorara, posvećenost projektu, nabava tehnike, itd).
5. Projektno financiranje ne jamči neovisnost u radu. Što više, pojačava ovisnost o političkim strankama na vlasti u lokalnu. Primjer natječaja u Subotici. Najveća sredstva dobili mediji koji su pod kontrolom stranaka. Ostali da bi dobili sredstva prinuđeni su lobirati za sebe.
6. S druge strane, prigovara se da su mediji u vlasništvu lokalnih zajednica više ovisni o gradskoj vlasti. Na primjeru Uredništva programa na hrvatskom jeziku tvrdim da to nije točno – pritisaka i ucjenjivanja nije bilo.
7. Problem plasmana produciranoga programa. Istina, sve je manje TV i radio postaja (osim u Srijemu) koje odbijaju emitirati program na hrvatskom, ali sve ih je više koje traže da im se za to platiti. U protivnom, taj će program emitirati ali će odnosi između produkcijske kuće i emitera biti poput odnosa gospodara i sluge. Emiteri dakle traže da im se emitiranje platiti a za te se namjene od financijera ne dobivaju novci.
8. Dvojbe i pitanja: kakva rješenja nudi NUNS, a kakva OEES. Kako Ministarstvo misli preduprijediti „lošu privatizaciju manjinskih medija“ – primjer Sombor, Bačka Topola... Zašto je nemoguće imati lokalne i regionalne medije u vlasništvu lokalnih samouprava kada takvi primjeri postoje u EU? Ko jamči da će manjinski programa, ako se prijave u formi civilne organizacije, biti financiran? Iz kojih fondova, izvora?

Stantić Josip - Radio Subotice - redakcija na hrvatskom jeziku